

WINSTON CHURCHILL PRZED IZBA GMIN.

Na wtorkowym posiedzeniu Izby Gmin premier Churchill dokonał przeglądu wojennej sytuacji i poinformował Izbę o ogólnych wynikach rozmów w Waszyngtonie. Wejście premiera na salę obrad a następnie na mównicę, zostało powitane długotrwałą owacją. Posłowie oklaskując premiera, zerwali się z miejsc. Sprawozdawcy parlamentarni podnoszą doskonałą formę Churchilla, silne, pełne brzmienie jego głosu i stały kontakt mówcy z audytorium. Na posiedzeniu byli m.i. obecni ambasador Stanów Zjedn. Wincent, sowiecki - Majski oraz ambasador Hiszpanii. Podajemy streszczenie głównych punktów przemówienia brytyjskiego premiera.

O KONFERENCJI W WASZYNGTONIE. - Wypadki wojenne w bieżącym roku rozwinęły się tak niespodziewanie szybko, że trzeba było rozpatrzyć nową sytuację. Brytyjczy i amerykańscy mężowie stanu i wojskowi dowódcy dokonali przeglądu wszystkich horyzontów wojny, na których już wyraźnie świeci jutrzeńka zwycięstwa. Dowiedliśmy, że potrafimy wspólnie pracować i musimy dowieść, że potrafimy wspólnie doprowadzić nasze dzieło do końca. Uzyskaliśmy całkowitą zgodę, lecz nie byłoby rzeczą wskazaną mówić o powziętych decyzjach.

AFRYKA POŁNOCNĄ. - W ciągu dalszych narad w Afryce przedyskutowano ostateczne plany ofensywne, które najlepiej określić jeśli powiem, że dotyczyły one użycia jaknajwiększej siły, w sposób najbardziej szybki i najbardziej gwałtowny. Wojska brytyjskie i amerykańskie współpracują w taki sposób, jak gdyby stanowiły jedną armię. Zbliża się chwila rozpoczęcia ryzykownych i na wielką skalę zakrojonych działań na lądzie i na morzu. Nie mogę dać absolutnych gwarancji co do przyszłych zdarzeń, lecz stoją przed nami jasne perspektywy. Tunisz i Stalingrad są największymi klęskami, jakie kiedykolwiek spotkały Niemców we wszystkich, rozpetanych przez nich wojnach. W samym tylko Tunisie w końcowej fazie walk straty nieprzyjaciela wyniosły łącznie przeszło 300.000 ludzi, w tej liczbie 50.000 w zabitych i ponad 248.000 t.j. o 24.000 więcej niż pierwotnie szacowano - wziętych do niewoli. Większa część przypada na Niemców. Podane cyfry nie obejmują strat przeciwnika, poniesionych w transportach morskich i powietrznych. Flota brytyjska i nasze lotnictwo tak ściśle izolowały afrykańskie wybrzeże, że udało się zaledwie 638 indywidualnych ucieczek i to głównie drogą powietrzną. Straty brytyjskie są ciężkie i wynoszą 37.000 w zabitych i rannych. Hitler oczekiwał, że opór wojsk osł będzie trwał co najmniej do sierpnia, ale załamanie się armii wroga nastąpiło szybciej niż samiśmy się tego spodziewali. Było to zjawisko historycznie znane i charakterystyczne dla niemieckiej psychologii. Możemy tę okoliczność brać pod uwagę, lecz nie możemy na niej budować żadnej nadziei. Jesteśmy przygotowani na walkę ciężką i jeśli trzeba będzie - walkę tę stoczymy.

SIŁA ANGLOSASOW. - W błędzie są niektóre państwa neutralne jeśli sądzą, że narody, które weszły do wojny nieprzygotowane i nieuzbrojone, wyjdą z niej wyczerpane i słabe. Wojna tylko nas wzmocni; wyjdziemy silniejsi materialnie i moralnie, niż kiedykolwiek byliśmy.

EUROPA I ROSJA. - Plany działań w Europie są tylko częścią planów operacji ogólnoswiatowych i zostaną wprowadzone w czyn w przewidzianym czasie. Na 3.200 kilometrach rosyjskiego frontu nieprzyjaciel zgromadził 190 własnych i 28 wasalskich dywizyj. Należy oczekiwać wielkich i krwawych bitew. Założę, że na naszych obradach nie był obecny Stalin lub jego zastępca, reprezentujący naszego wielkiego rosyjskiego sprzymierzeńca. Możemy go jednak zapewnić, że zadanie zdjęcia ciężaru z ponoszącej ofiarę krwi Rosji, nie znika z naszych myśli i naszych serc. Leży nam również na sercu sprawa pomocy dla Chin i coraz silniejsze zabezpieczenie Australii i Nowej Zelandii. Zasięg marynarki Stanów Zjednoczonych zwiększył się tak znacznie, że flota japońska lada dzień może oczekiwać rozpoczęcia decydujących walk o panowanie nad morzami. Pierwszą jednak sprawą pozostaje dla nas walka z łodziami podwodnymi.

WOJNA NA MORZU. - Z każdego punktu widzenia maj był najlepszym miesiącem od chwili przystąpienia Ameryki do wojny. Za okres czasu od 1941 roku osiągnęliśmy w tym miesiącu rekordową cyfrę w dostawach dla Wielkiej Brytanii. Po raz pierwszy liczba zatopionych łó-

dzi podwodnych przewyższyła zdolność produkcyjną Niemiec, a stosunek naszej produkcji do własnych strat wyraża się liczbą 3 do 1. Pierwszy tydzień czerwca, który jednak nie może stanowić jeszcze dostatecznego kryterium - przyniósł jeszcze lepsze rezultaty. Nasze konwoje w dalszym ciągu są narażone na nieprzyjacielskie ataki, ale to właśnie daje nam najlepszą sposobność do niszczenia łodzi podwodnych. Nowe rodzaje broni, nowe metody walki i znakomita współpraca floty morskiej i powietrznej dają nadspodziewane wyniki. Ta okoliczność stanowi zwrotny punkt w wojnie na morzu. Jestem przekonany, że łodzie podwodne nie będą stanowiły istotnej przeszkody w osiągnięciu zwycięstwa.

BOMBARDOWANIA. - Nieprzyjaciel spodziewał się, że lotnictwo będzie tą bronią, która doprowadzi go do zwycięstwa. Obecnie staje się ona przyczyną jego własnej klęski. Słyszymy głosy płaczącego narzekania. Jest to dla nas najlepszy dowód skuteczności naszych ataków. O zakończeniu wojny nie będą decydowali ci, którzy ją rozpoczęli. Nic nie odwróci nas od postanowienia kompletnego zniszczenia nieprzyjaciela przez bombardowanie z powietrza i innymi sposobami. Wojna z powietrzem będzie trwała i wzrastała w sile i gwałtowności.

SPRAWY FRANCUSKIE. - Ani prezydent ani ja nie interweniowaliśmy w wewnętrznych sprawach Francuzów. Pragnęliśmy porozumienia i cieszymy się, że zostało osiągnięte. Naszym zadaniem jest dopomóc Francji do uzyskania wyzolenia i do odbudowy jej dziedzictwa. W ten sposób zasłużymy sobie na wdzięczność przyszłych pokoleń.

STOSUNKI ZE STANAMI ZJEDNOCZONYMI. - Stosunki osobiste z prez. Rooseveltem opierają się na prawdziwej przyjaźni, której nic nie może osłabić. Przyszła organizacja świata winna się oprzeć na głębokim wzajemnym zrozumieniu i wzajemnej przyjaźni między Ameryką a Anglią.

PARLAMENT. - Ta Izba, oparta na zasadach powszechnego głosowania, zachowała w czasie wojny wszystkie swoje funkcje i cały autorytet dowodząc, że demokratyczny parlament jest podstawą i narzędziem w prowadzeniu wielkiej wojny. Parlament brytyjski stanowi niedościgniony wzór, tak teraz jak i w przeszłości.

OSWIADCZENIA : ROOSEVELT - EDEN.

Prez. Roosevelt wygłosił znamienne ostrzeżenie pod adresem Niemiec przed użyciem gazów trujących. "Uważam za wskazane - powiedział - ostrzec wojska i ludność państw osi przed straszliwymi dla nich skutkami rozpoczęcia wojny gazowej. Rządy sprzymierzonych mają coraz więcej dowodów, że Niemcy przygotowują wojnę gazową. Przed rozpoczęciem wielkich operacji ostrzegam Rzeszę, że użycie gazów przeciw któremukolwiek ze sprzymierzonych, Stany Zjednoczone uważać będą za równoznaczne z atakiem gazowym na USA i zastosują natychmiastowy odwet przeciwko centróm niemieckiego przemysłu, portom i terenowi całej Rzeszy".

W Izbie Gmin zainteresowano min. Edena czy niemieccy kierownicy państwa zostali ostrzeżeni, iż są odpowiedzialni za wszystkie zbrodnie, popełnione na cudzoziemcach, przetrzymywanych przymusowo w Rzeszy. Jest bowiem wiadomem, że Niemcy niedwuznacznie dają do zrozumienia, iż ci obcokrajowcy traktowani są jako zakładnicy, wobec których zastosowane będą represje w wypadku inwazji sprzymierzonych. Eden odpowiedział: "Rad jestem, iż mogę zapewnić, że wojskowi i cywilni kierownicy Rzeszy są powiadomieni o ich osobistej odpowiedzialności za bezpieczeństwo i całość wszystkich obcokrajowców w Rzeszy".

TEATRY WOJNY.

POZUDNIE. - Flotylla krążowników i kontrtorpedowców dokonała najcięższego z dotychczasowych ostrzeliwań Pantelarii. Równocześnie zbombardowano potężnie wyspę z powietrza. Flota i lotnictwo nie poniosły żadnych strat. Samoloty rzuciły także ulotki, wzywające załogę do poddania się w momencie inwazji aliantów. Inne jednostki floty uderzyły na Lampedusę i piechota morska wylądowała na wyspie. Po wykonaniu zleconych zadań załogi wycofały się na statki, tracąc tylko dwóch ludzi. Wykonano koncentryczne naloty na Messynę, San Giovanni i Reggio Calabria. Inne formacje bombardowały Sycylię, Sardynię i połudn. Włochy. W ciągu dwu dni zestrzelono 30 samolotów osi, tracąc 2 własne. W zatoce Catania zatopiono znowu 6 włoskich statków a 7-my uszkodzono.

WSCHOD. - Obie strony ściągają pod front rezerwy i zapotrzebienie, dokonując ciężkich nalotów na bazy przeciwnika. Ujawniono, że sama Kanada dostarczyła Rosji już 1.000 czołgów.

DALEKI WSCHOD. - Wojska chińskie zajęły w pościgu za rozbitym wrogiem miasto Tungting. W toku walk o I-tu zabito 1.000 Japończyków, przeciwnik znajduje się w ciągłym odwrocie.

ZACHOD. - Formacje Mustangów, Tajfunów i Hurricanów atakowały linie kolejowe w zach. Europie oraz żeglugę koło Holandii. Zniszczono 4 niem. maszyny, tracąc 1 własną.

NA FUNDUSZ PRASY : "Modrzew"-55, "Kapitulacja"-100, "Józef"-30, "Wg"-28, "Linus"-40, "Piątek"-50, "Mundek"-20, "Del"-25, "B.W."-50, "Pstrąg"-25, "Sep"-20, "Telefon"-53, "Pożoga"-102, "Przyjaciół"-40, "Stefan"-40, "Zocha"-500 papieru, "Mista"-powtórnie zł.30.-

Dz. P. 530/43

Z NIEMIECKICH KATOWNI.

Obóz w Pustkowie obok Debicy ma już ustaloną "skawę". W tej chwili znajduje się w nim około 1.500 uwięzionych, z tego z górą 1.000 Polaków. Reszta to Litwini i Żydzi. W obozie przebywają też kobiety w liczbie ponad 150. Warunki życia w Pustkowie są ciężkie. Kawa i klepska zupa oraz 30 dkg. chleba na dzień, a w wyżywieniu tym uwzględniona jest już pomoc Polskiego Komitetu Opiekuńczego. O warunkach życia w obozie najlepiej świadczy fakt, że niedawno aresztowano kilku podoficerów niemieckich ze straży obozowej, za gwałcenie kobiet. Wszyscy więźniowie są ponumerowani, a obok numerów mają jeszcze specjalne znaki, określające ich rodzaj. Więźniowie polityczni noszą czerwone trójkąty, uciekinierzy z więzień i obozów białe koła z czerwonymi punktami w środku, czarne koła noszą handlarze, a żółte złodzieje.

Za przewinienia stosowane są w obozie dodatkowe kary jak: bicie - 25, 50 lub 100 kijów; słabsi fizycznie nie są w stanie wytrzymać nawet 50 kijów; ogromnie ciężki jest areszt w bunkrze czyli ciasnym miejscu, zezwalającym na przebywanie jedynie w pozycji skulonej; był wypadek, że w bunkrze trzymało ludzi po dwa miesiące, przyczem aresztowanych odżywia się tylko raz na dzień chlebem i wodą. W ciągu zimy niemieccy oprawcy wymyślali jeszcze tzw. "zamrażanie".

Z więźniów w Sanoku wywieziono do obozu w Pustkowie około 90 osób. Politycznych więźniów obecnie już niema w Sanoku. W latach 1939-41 przez więzienie to przesunęło się przeszło 15.000 Polaków z różnych okolic kraju. W tym czasie było to dla więźniów politycznych jedno z najcięższych więzień w Polsce.

W obozie w Szebniach, gdzie poprzednio przebywali jeńcy sowieccy, w obecnej chwili umieszczono około 100 Polaków, uchylających się od wyjazdu do Rzeszy. Z Holandii przywieziono tu 50 Żydów, którzy mają uwięzionych Poleków uczyć szewstwa i krawiectwa w warsztatach pracujących dla wojska.

KRÜGER CONTRA FRANK.

W czasie nieobecności Franka, który objeżdżał dystrykty lubelski i radomski, szef Gestapo Krüger, mieszkający na Wawelu, rozkazał przerwać wszystkie prace restauracyjne, wykonywane przez polskich inżynierów i robotników oświadczając przy tym, że "nie chce na Wawelu widzieć Polaka". Prace natychmiast przerwano, ale po powrocie Franka ten zażądał wznowienia robót i oświadczył, że restauracja Wawelu musi być kontynuowana i że ... Krüger niema nic tam do gadania.

Warto dodać, że po ostatnim zamachu na Krügera, cierpi on na manię prześladowczą i to do tego stopnia, że wydał zarządzenie mieszkającym w budynkach wokoło zamku Niemcom, zakazujące wyglądania na wewnętrzną stronę dziedzińca, gdyż tam wychodzą jego okna. Wśród wszystkich Niemców, mieszkających w obrębie Wawelu oraz policji tam stacjonowanej, Krüger uważany jest za wariata.

WIADOMOŚCI LOKALNE.

- Dnia 19. maja zastrzelono w Krakowie przy ul. Karmelińskiej 63 Niemca, urzędnika G.G. zatrucionego w gmachu rządu.

- Na dworcu towarowym w Krakowie spłonął wagon lnu. Gestapo ustaliło, że pożar wybuchł na skutek podrzucenia świecy. W dzień później spłonął wagon zapałek.

- Do Krakowa przychodzi mnóstwo paczek żywnościowych z zagranicy, drogą przez Portugalię i Szwecję, przeznaczonych dla Żydów. Paczki te są oczywiście przejmowane przez Niemców, którzy potwierdzają je podpisem i pieczętką gminy żydowskiej. Proceder ten uprawiany jest przez władze niemieckie od dość dawna, a zagraniczne instytucje filantropijne mając potwierdzenie oficjalne, przesyłają wciąż nowe transporty. Ostatnio na rynku krakowskim pokazało się dużo prawdziwej kawy, herbaty i innych artykułów kolonialnych, które pochodzą z kradzieży uprawianej w powyższy sposób, a sprzedawane są przez obywateli niemieckich względnie ich pośredników.

- Na teren Krakowa przybyło kilkudziesięciu terrorystów-gestapowców z protektoratu Czech i Moraw, którzy jako obcy i nieznanzi mają wzmocnić represje wobec Polaków.

- Alfred Hein, zamieszkały w Krakowie przy ul. Smolki 22, jako cechmistrz dystryktu krakowskiego przedstawił do likwidacji 1.500 warsztatów polskich, a personel z tych zakładów zaproponował wywieźć do Rzeszy. Narzędzia pracy mają być przekazane do warsztatów samochodowych przy ul. Smolki 11. Według obliczeń - wspomniane 1.500 zakładów zatrudnia około 7.000 osób.

- Agenci Gestapo fotografują na ulicach Krakowa przechodniów; ostatnio dwóch agentów fotografowało podejrzanych przy ul. Marka. Jednym z fotografujących był niejaki Pańkow - Ukraińiec /wzrost średni, twarz ospowata dość szeroka, nos rozcięty/.

- W Bronowicach dnia 21.5.br.w godzinach rannych został zastrzelony Tadeusz Kałamacki lat 25, urzędnik Arbeitsamtu. Kałamacki w swym urzędowaniu wykazywał zdziwienie bijąc i katusząc Polaków sprowadzanych do tamtejszego aresztu w celu wywiezienia ich do Rzeszy.

- Tego samego dnia o godz.18-tej aresztowano w kawiarni "Pani" znajdujących się tam gości. W momencie wejścia policji niemieckiej urzędnik pocztowy Jelonek, przestraszony, nie podniósł natychmiast rąk do góry na wezwanie policji jak uczynili to wszyscy. Policja strzeliła do niego, raniąc go w nogę, dotąd nie został on zwolniony.

- W tym samym dniu i o tej samej porze zajęła Gestapo do restauracji Sikory przy ul.Kalwaryjskiej, gdzie aresztowano wszystkich gości. Dwóch przejeżdżających fiakrem obok restauracji zatrzymano, a wobec nie podniesienia rąk do góry przez jednego z nich, będącego w stanie pijanym, jeden z gestapowców zastrzelił go na miejscu.

- Dnia 24.maja w godzinach popołudniowych na ul.Wielopole nastąpiła strzelanina między dwoma cywilnymi osobami.

- Dnia 31.5.w południe 5-ciu gestapowców wprowadziło do wozu tramwajowego na przystanku róg Starowiślnej i Miodowej 9-ciu rozbrojonych SS-manów.

Z PRASY NIEMIECKIEJ.

Klęska militarna osi w Tunisie, która nastąpiła po klęsce w kampanii zimowej na froncie wschodnim, potężne bombardowanie Niemiec, groźba inwazji we Włoszech i możliwość odparcia ich z osi - wszystko to wywołuje w Niemczech nerwowe nastroje, szerzy niewiarę w zwycięstwo i podrywa zaufanie do rządu. Dlatego też w ostatnim Reichu /Nr.22/ dr.Goebbels /Niemcy nazywają go dr.Gebell - szczerzenie/ rozważa w swym stałym tygodniowym artykule "O istocie kryzysu". Stara się on tam swych rodaków oszukać tym, że to co oni w tej chwili uważają za kryzys, wcale nim nie jest. Stręścić można by artykuł w ten sposób: "przejęciowie ciosy jakie przeżyliśmy w przebiegu tej wojny, tylko częściowo można nazwać kryzysem, a mianowicie tylko te, które przybierały charakter zagrożający naszej egzystencji. Miało to miejsce w zimowych kampaniach na froncie wschodnim". Goebbels przyznaje więc dopiero obecnie to, co w swoim czasie starannie tuszował, wmawiając Niemcom, że żadnego kryzysu nie ma. Dziś przyznaje się tylko dlatego, by pokazać że jest szczerzy i mówiący prawdę... żeby znowu móc nadal kłamać. Ostatnie klęski tłumaczy w ten sposób: "Naszym wrogiem łatwo jest uzyskiwać sukcesy na peryferiach, skoro na skutek naszych poprzednich zwycięstw utracili już prawie wszystko, co im wogóle wolno było utracić, żeby jeszcze nie zginąć. Gdy dzisiaj odzyskują to lub tanto, jest to dla nas bolesnem, ale w żadnym razie nie decyduje o wyniku wojny. W takich wypadkach zachodzą pozory kryzysu, ale bynajmniej nie kryzysy rzeczywiste. Kryzys rzeczywisty jest całkiem innej natury. Musielibyśmy bowiem znajdować się w takiej sytuacji, z której bez nieprawdopodobnego szczęścia nie byłoby już dla nas żadnego ratunku. Tak nie jest i dlatego te chwilowe trudności nie dają żadnego powodu do sceptycyzmu" - oświadcza dr.Goebbels niby to z całkowitym spokojem. Artykuł hitlerowskiego ministra jest najlepszym dowodem, że sytuację wojenną uważa się w Rzeszy za krytyczną i że panuje tam powszechna trwoga przed jutrem. Wskazuje na to podkreślenie w artykule, że wojnę prowadzi się również nerwami i ostrzeżenie Niemców, że zwycięstwo jest nie tylko sprawą broni ale i nerwów.

Prasa niemiecka zacytowała artykuł /m.i.Krakauer Zeitung nr.123/ dziennikarza szwedzkiego Rütgera Essena o jego wrażeniach z podróży po Niemczech. W artykule tym Szwed m.i. stwierdza, że Niemcy i Włochy otacza świat wrogów. My o tym wiemy od dawna, mimo ustawicznego bluffowania przez propagandę niemiecką, że z Niemcami stoi cała Europa.

Prasa niemiecka /m.i.Krakauer Zeitung/ omawiając walki powietrzne nad morzem Śródziemnym pisze, że w walkach tych "lotnictwo osi ma jak dotychczas do czynienia z wielką przewagą nieprzyjaciela. Już w czasie walk o Tunis należało do reguły, że samoloty osi miały do czynienia przeciętnie z 3 - 5-krotnie przeważającym nieprzyjacielem, a przewaga w poszczególnych walkach była nawet 10 i 14-krotna. Według dotychczasowych doświadczeń uważa się jednak, że liczebna przewaga nieprzyjaciela w stosunku 1 - 3, a nawet 1 - 5 nie wyklucza jeszcze możliwości zwycięskich akcji po stronie tak wypróbowanych w walkach jednostek włoskiego i niemieckiego lotnictwa". Słaba to dla Niemców pociega.

STRACH NIEMIECKI MA WIELKIE OCZY.

Pod Mogilanami grupa chłopów osaczyła pod mostem wściekłego psa; pies ukrył się w rurze betonowej, a widząc przygotowanych u obu wylotów rury ludzi z kijami, nie chciał wyjść. Nie pozostawało więc nic innego jak go zastrzelić. W tym też czasie przejeżdżało autostradą auto z umundurowanymi Niemcami; kilku chłopów wyszło więc na drogę i stojąc na środku jezdni dawało znaki by auto stanęło. Auto stanęło natychmiast, a wszyscy Niemcy wyszli z niego... z podniesionymi do góry rękami. Nastąpiła komiczna sytuacja. Niemcy wzięli chłopów za oddział dywersyjny, woleli więc odrazu poddać się.